

“Slovesni prihod Duha”

Da bi pritegnil duše h Gospodu je nadvse pomembno troje: da pozabiš nase in misliš samo na slavo svojega Očeta Boga; da svojo voljo otroško podrediš Volji nebes, kot te je naučil Jezus Kristus; da poslušno slediš lučem Svetega Duha. (Brazda, 793)

24. maj

Slovesni prihod Duha na binkošti ni bil zgolj osamljen dogodek. V *Apostolskih delih* skoraj ni strani, ki

ne bi govorila o Njem in o delovanju, s katerim vodi, usmerja ter spodbuja življenje in dela prvotne krščanske skupnosti. (...)

Božja moč in oblast razsvetlujeta obličje zemlje. Sveti Duh še naprej pomaga Kristusovi Cerkvi, da bi bila ta vedno in povsod znamenje, povzdignjeno pred narodi, ki človeštvu oznanja božjo naklonjenost in ljubezen. Naj bodo naše omejitve še tako velike, lahko ljudje z zaupanjem zremo v nebesa in čutimo polnost veselja: Bog nas ima rad in nas osvobaja naših grehov. Navzočnost in delovanje Svetega Duha v Cerkvi je poroštvo in predujem večne sreče, tistega veselja in tistega miru, ki nam ga podarja Gospod. (...)

Zato je krščansko izročilo odnos, ki ga moramo imeti do Svetega Duha, povzelo z eno samo besedo: poslušnost. Biti moramo dojemljivi

za vse, kar Božji Duh spodbuja v naši okolici in v nas samih: za karizme, ki ji deli, za gibanja in ustanove, ki jih spodbuja, za nagnjenja in odločitve, ki jih poraja v naših srcih. Sveti Duh uresničuje božja dela v svetu; kot pravi liturgična pesem, vsem deli darove, je srcem luč in dušam gost, v trudu mir in v žalosti tolažba. Brez njegove pomoči v človeku ni nedolžnosti in lepote, saj je On tisti, ki umiva madeže, ozdravlja rane, greje, kar je mrzlo, in vodi vse, ki so zašli; tisti, ki vodi ljudi v zavetje rešitve in večne sreče. (*Jezus prihaja mimo*, 127-130)
